

"JUGOSLOVANSKO LJUDSTVO JE POZDRAVLJALO NAŠE ČETE KOI OSVOBODITELJICE,, (GIORNALE DI TRIESTE)

Svoboda, ki jo je nosila Italija, je pomenila smrt, rop, požig, izgnanstvo...

Na tisoče zavednih ljudi je umiralo mučeniške smrti pod okupatorjevo roko. V strahotnem taborišču smrti na Rabu so trpeli tudi otroci. Kodor se je upri nasilju fašistov in italijanske redne vojske, je končal v taboriščih, ječah, na streliščih. Mnogi, premnogi so se zatekli v gore, da pribore svoji zemlji svobodo. Gorje tistemu, ki so ga okupatorji dobili živega v roke!

Kominformovci „patrioti“

O protijugoslovanskih demonstracijah v Mladini pije de Gaspierio glavno glavo. Italijani v Italiji, DALMACIJE, PU...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...

„Trst čaka vojsko Italije“

Ljudi ve, da bi čaka...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...

Slog

„Messaggero Veneto“...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...

Kominformovska mladina

Vodstvo Togliattijevske stranke...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...
V tem poročilu je izraženo...

VIKTOR CAR EMIN Spomini na leto 1941

Odkar je 10. junija 1940 stopila Italija Hitlerju ob strani, da bi dobila svoj del tako zelenega plena, je bolj in bolj tudi na naši, guski strani prihajala od izraza razburjenost. Možnost vojne, ki je nenadoma nastala, je zasenčila vse dotlej...
Zarek svetlobe. Na prehodu je dr. Josko Smolčić. Bravljeno je zaprosil princa Pavla za sprejem. Hotel bi ga odvrnil od grede dejanja. Toda — zaman se je stari postojenjak trudil. Blato ni šlo mimo nas. Da bi beograjski ministri oslaskali odurno pilulo, so razložili napad, da so v neki vmesni tudi nekateri pridržali glede Soluna...
Zmedenost so vnašale tudi pridige, ki jih je v jesenskih pogoznostih imel v cerkvi sv. Jeronima na Reki neki italijanski vojski kaplan. Njegovo namigovanje na bližnji spor z nami je bilo vidno. „Pravica zahteva“, je govoril med drugim, „da z našimi sosedi, colnostri vicini, čim prej poravnamo račun. Neki moj znanec, ki se je poslužil, mi je pripovedoval, da ne more povedati, s kakšno željo preživljajo izgovoril besedo evincije.“
Nekoga večera, medtem ko so ljudje šli iz cerkve, je bilo slišati pri vratih godenjanje. Neki reški antisfašist, ki so se mu že prej zagabale tiste hujške pridige, je pri odhodu iz cerkve deklariral stih iz Alfierijevega „Saula“:
„Sacerdoti crudeli, empì, assettati di sangue sempre...“
Vestil iz sveta, ene bolj razburjenosti od druge. Mussolini slavi princa Umberto, per il superbo slancio, ki je Francozo v razsulu zaril nož v hrbet. Od nekdanje Francije se imenuje še Vichy, znano zdravišče, nato pa se je med zobmi predstavljal na jeklini drobovju. Sedaj pa sedež, v katerem bo maršal Petain s svojo „evladov“ upravljal zasluženo domovino. In vse to po milosti nekoga Adolfa Hitlerja in pod zvezko kontrole gospodarskega in vojnega življenja. Kam se je odpravila naša vojska, verjeto, da je ostala samo v Ocean in v njem esajina osamljenosti Britanije. Toda tudi to plovbo, glibljivo postaja od dne do dne vse bolj nezanesljivo, polno pasti — na površini in pod njjo.

A mi, naša neslanovitna hiša v tem razburkanem morju, pri roki vsem in vsakomur. Ne pomenimo mnogo, tudi ni nas mnogo. Drobna grizljaja, ki nam terga se preže Nemci in njihovi sateliti: Italijani, Madžari, Drže nas, Komandirajo nam. In se kako! Majhen primer: zveza naših emigrantov je imela v Jugoslaviji okrog 40 svojih organizacij. Ko so izvedeli, da se v emigrantskih loncih kuha zanje nekaj neprijetnega, je njihov predstavnik v Beogradu pozval jugoslovansko vladno, da takoj — sofor! — razpusti vse te organizacije in zapre vse pomembne člane zveze. Tej zahtevi se je seveda pridružil tudi rimski partner in kakor bi z očesom trnili, 14 naših emigrantov se je zaslilo v Glavničar, medtem ko so nekatere druge pregnali, jih internirali... To se je dogodilo že v maju 1940.

Iskoga leta jeseni se je ozračje še bolj zgostilo. Postajalo je vse bolj temenno. Na obletnic epohoda na Rimo, sta se Hitler in Mussolini sestala v Firencah. Vsi so s strahom pričakovali novega diktata. Zraslo je nekaj drugega — vesti, da so Italijanci šele v Albaniji prešli grško mejo. A noli! Alalala! Plaudite cives! Imate tudi zakaj! Zgodovina vam odpira pot v Solun! In dalje: Nach Egipten Nach Indien! Po vsem svetu Tutto il mondo! Plaudite.

Med ta divji hrup pride iz Beograda vesti, ki je združenim šahalom, Hitlerju in duceju morala vrazje ugajati — beseda Cinciarja Markovića: Jugoslavija želi s svojimi močnimi sosedi živeti v miru. S to eglobokomunom izjavo se je zaključila gonja 1940. leta. Kakšna bo nova? O invaziji Britanije se več ne govori. Kar se nas tiče, Jugoslovani, imamo že dovolj svo...

ih garij — in to kakšnih! Tu je v prvi vrsti izbirati. Hočemo ali nečemo vstopiti v tisti preletki apakati? Kar je med nami zdravega in ponosnega, vse je proti tej novi strasti, ki bi nas žgala večno, če bi se uresničila.

menilo svoj dosežani obraz: ljudje in stvari. Najbolj razburilive vedo prihajajo k nam Reke. Fasisti kriče na vas glas, da je napad na Jugoslavijo neizbežen, nujen. Radio je mrzlično. Vrti sem, vrti tja, ne čujem drugega kot Jugoslavija, Jugoslavija, Jugoslavija. Poigraj se je nekaj, kar nas — in to ne šele od vora, muči: namigovanja na verjetno evakuacijo Susaka. Omenjajo se tudi nekatera mesta v Liki in Banu. Celotno nekatero na pol porušeno, trdnjave, jame in barake, v katerih nas bodo natrpali. To nas morda razburja. Imamo v hili lepega bolnika iz z grozo se sprejajemo: kaj bo z njim, če res pride do tega? Prioknav na posteljo je ne more se premakniti, a njegovo stanje je takšno, da zahteva najskrbnejšo nego. Vsi smo brez uma.

vehe. Oddajo konjue z besedami:

„In tako je Hitler dobil od male Jugoslavije prv, toda močno kiofuto!...“
Nedelja, 6. aprila. Dan otroposti.
Prve vesti: Beograd! Na tisoče mrtvih! Nemške estuke prekrile nebo. Apokalipsa: Stopim k radiu. Zagreba ni razumel. Beograd se ne čuje. Ljubljana — kuka. Od časa do časa odjekne vesa koraknica, pa zopet kukanje. Ah, to kukanje! Krca se oprilje kot ki smrt.

Liubljanski študentski festival uspešno zaključen

Tri dni kulturnih prireditv - Tuji študentje so spoznali kulturne in druge jugoslovanske ustanove - Zanimive izjave inozemskih študentov o tržaškem vprašanju
V dne, ko so Ljubljano preselile močne demonstracije, kakršnih morda že dolgo ni doživela, so se v mestu zbirali študenti iz Bordeauxa v Franciji, Dunaja in iz Grada, Sarajeva in Beograda, Heidelberga in Göttingena v Zahodni Nemčiji in obo dva zastopnika univerze v Bologni sta prišla. Zbrali so se na vabilo Zveze študentov ljubljanske Univerze, da sodelujejo na študentskem festivalu.

Kri v prahu

Kri darovalcev se v banki spravi v primerne posode v strogo sterilnem postopku ter shranjuje v hladni temperaturi ter mestu, tako da se ne more okužiti ozidoma pokvariti ter da je takoj pri roki, čim se pokaže potreba. Po nekem postopku se kri (krvna plazma) hrani lahko tudi v suhem stanju.

Liubljanski študentski festival uspešno zaključen

Tri dni kulturnih prireditv - Tuji študentje so spoznali kulturne in druge jugoslovanske ustanove - Zanimive izjave inozemskih študentov o tržaškem vprašanju
V dne, ko so Ljubljano preselile močne demonstracije, kakršnih morda že dolgo ni doživela, so se v mestu zbirali študenti iz Bordeauxa v Franciji, Dunaja in iz Grada, Sarajeva in Beograda, Heidelberga in Göttingena v Zahodni Nemčiji in obo dva zastopnika univerze v Bologni sta prišla. Zbrali so se na vabilo Zveze študentov ljubljanske Univerze, da sodelujejo na študentskem festivalu.

Kri v zdravju in boleznih

Človeško telo ima 25.000 milijard rdečih krvnih teles - Bela krvna telesa - zaščitna vojska - Poljudno kramljanje o zanimivih in važnih stvareh
V vsaki bolezni ena okoliščina, ki jo povzroči, je v glavnem pokopališče teh mrtvih krvnih teles in njihovih nasprotnikov. Brez te bolezni in požarne, ki jo povzroči, ne moremo govoriti o bolezni. Če je namreč sedimentacija visoka, je gotov znak, da v organizmu nekaj ni v redu, če pa je sedimentacija krvi nizka, pa je to zanesljiv znak, da je organizem zdrav.

Kri v prahu

Kri darovalcev se v banki spravi v primerne posode v strogo sterilnem postopku ter shranjuje v hladni temperaturi ter mestu, tako da se ne more okužiti ozidoma pokvariti ter da je takoj pri roki, čim se pokaže potreba. Po nekem postopku se kri (krvna plazma) hrani lahko tudi v suhem stanju.

Pasquale Krichan in August Murer v galeriji „Rossone“

Po dveh desetletjih se je odločil razstaviti v svojem rodnem Trstu Pasquale Krichan, ki skoraj živi celotno življenje v Trstu. Krichan je bil eden izmed najboljših slikarjev v Trstu. Njegova dela so bila vedno v Trstu. Njegova dela so bila vedno v Trstu.

Kri v zdravju in boleznih

Človeško telo ima 25.000 milijard rdečih krvnih teles - Bela krvna telesa - zaščitna vojska - Poljudno kramljanje o zanimivih in važnih stvareh
V vsaki bolezni ena okoliščina, ki jo povzroči, je v glavnem pokopališče teh mrtvih krvnih teles in njihovih nasprotnikov. Brez te bolezni in požarne, ki jo povzroči, ne moremo govoriti o bolezni. Če je namreč sedimentacija visoka, je gotov znak, da v organizmu nekaj ni v redu, če pa je sedimentacija krvi nizka, pa je to zanesljiv znak, da je organizem zdrav.

Kri v prahu

Kri darovalcev se v banki spravi v primerne posode v strogo sterilnem postopku ter shranjuje v hladni temperaturi ter mestu, tako da se ne more okužiti ozidoma pokvariti ter da je takoj pri roki, čim se pokaže potreba. Po nekem postopku se kri (krvna plazma) hrani lahko tudi v suhem stanju.

